

Διμυριαλλίνη Λίτιυργία

ἡ θεία λειτουργία

[ΙΕΡΑΤΙΚΟΝ. Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήναι 2000]

Ektenia – ή συναπτή

Herra, armahda.

Κύριε, ἐλείσον.

Anna, Herra.

Παράσχου Κύριε.

Sinun haltuus, Herra.

Ζοὶ Κύριε.

Niin myös sinun hengellesi.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Niin myös sinun henkesi kanssa.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Halleluja.

Ἄλληλούϊα.

Kunnia olkoon sinulle, Herra, kunnia sinulle.

Δόξα σοί, ὁ Θεός, δόξα σοι.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, | nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. | Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(LIT s. 2, Ps.103:1–4,8,22)

Ensimmäinen antifoni – ὁ α' ἀντιφώνος

Kiitä, sieluni, Herraa, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Kiitä, sieluni, Herraa, äläkä unohda mitään, mitä hän on sinulle hyvää tehnyt.

εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Hän antaa kaikki syntisi anteeksi, ja parantaa kaikki sairautesi.

τὸν εὐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·

Hän lunastaa henkesi haudasta, ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella.

τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·

Herra on laupias ja armahtavainen, pitkämielinen ja armosta rikas.

οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·

Kiitä, sieluni, Herraa, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Kiitä, sieluni, Herraa.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

(LIT s. 6, Ps.146:1–10)

Toinen antifoni – ό β' αντιφώνος

Ylistä, minun sieluni, Herraa. Minä ylistän Herraa kaiken ikäni. Veisaan kiitosta Jumalalleni, niin kauan kuin elän.

Αἶνει, ή ψυχή μου, τόν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Älkää luottako ruhtinaihin älkääkä ihmislapseen, sillä ei hän voi auttaa.

μή πεποιθήατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱούς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Kun hänen henkensä lähtee hänestä, hän tulee maaksi jälleen; sinä päivänä hänen hankkeensa raukeavat tyhjiin.

ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολούνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Autuas se, jonka aruna on Jaakobin Jumala, se, joka panee toivonsa Herraan, Jumalaansa.

μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ή ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Häneen, joka on tehnyt taivaan ja maan, meren, ja kaiken, mitä niissä on,

τόν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

joka pysyy uskollisena iankaikkisesti, joka antaa oikeuden sorretuille, joka antaa leivän nälkäisille.

τόν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφήν τοῖς πεινώσι.

Herra vapauttaa vangitut, Herra avaa sokeain silmät.

Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς,

Herra nostaa alaspainetut, Herra rakastaa vanhurskaita.

Κύριος ἀνορθοὶ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους,

Herra varjelee muukalaiset, holhoo orvot ja lesket, mutta jumalattomain tien hän tekee mutkaiseksi.

Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους· ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Herra on Kuningas iankaikkisesti, sinun Jumalasi, Siion, polvesta polveen.

βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Ζιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν.

(LIT s. 10)

Jumalan ainokainen Poika – ό μονογενής Υἱός

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Jumalan ainokainen, kuolematon, Poika ja Sana,

Ὁ μονογενής Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,

joka meidän pelastuksemme tähden olet tahtonut lihaksi tulla pyhästä Jumalansynnyttäjästä, ainaisesta Neitseestä, Mariasta,

ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκοθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,

muuttumatta ihmiseksi tullut

ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,

myös ristiinnaulittu ja kuolemallasi kuoleman rikki polkenut

σταυρωθείς τε, Χριστέ ὁ Θεός, θανάτω θανάτον πατήσας,

yksi pyhästä Kolminaisuudesta

εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος,

ja Isän ja Pyhän Hengen kanssa kunnioitettava Kristus, Jumala, pelasta meidät.

συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

(LIT s. 13, Matt.5:3–12)

Kolmas antifoni – ὁ γ' ἀντιφώνος

Herra, muista meitä valtakunnassasi.

Μνήσθητί ἡμῶν Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Autuaita ovat hengessään köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.

μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Autuaita ovat sävyisät, sillä he saavat periä maan.

μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν.

Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan.

μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Autuaita ovat laupiaat, sillä heidän osakseen tulee laupeus.

μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.

μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät on kutsuttava Jumalan lapsiksi.

μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.

μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Autuaita olette te, kun ihmiset solvaavat ja vainoavat teitä

μακάριοι ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν.

ja valhetellen puhuvat teistä kaikenlaista pahaa minun tähteni.

καὶ εἰπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ' ἡμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa.

χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς·

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme Kristuksen eteen.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.

Pelasta kuolleista ylösnoussut Jumalan Poika meidät, jotka sinulle veisaamme: halleluja.

Σώσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι· ἀλληλούϊα.

(LIT s. 33)

Pyhä Jumala – τὸ τρισάγιον

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Niin monta, kuin teitä on Kristukseen kastettu, te olette Kristukseen pukeutuneet. Halleluja.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Sinun ristillesi me kumarramme, Valtias, ja sinun pyhää ylösnousemistasi ylistämme.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν.

(LIT s. 49)

Kerubiveisu – ὁ χερουβικὸς ὕμνος

Nyt me salaisesti kuvaamme kerubeja, ja eläväksi tekevälle Kolminaisuudelle pyhintä virttä veisaamme.

Οἱ τὰ χερουβειμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες,

Heittäkäämme pois siis kaikki maalliset huolet. Amen.

πάσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ἀμήν.

Ottaaksemme vastaan kaikkeuden Kuninkaan, jota näkymättömästi seuraavat enkelein joukot. Halleluja.

Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

Uskontunnustus – τὸ σύμβολο τῆς πίστεως

Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä, yksiolennollista ja jakaantumaton Kolminaisuutta.

Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Uskon yhteen Jumalaan, kaikkivaltiaaseen Isään, taivaan ja maan, kaiken näkyvän ja näkymättömän Luojaan.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Uskon yhteen Herraan, Jeesukseen, Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan,

Καὶ εἰς ἕναν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενή,

joka on syntynyt Isästä ennen aikojen alkua,

τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

valo valosta, tosi Jumala tosi Jumalasta,

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ

syntynyt, ei luotu, joka on samaa olemusta kuin Isä ja jonka kautta kaikki on saanut syntynsä,

γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

joka meidän ihmisten ja meidän pelastuksemme tähden astui alas taivaista,

Τῶν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

tuli lihaksi Pyhästä Hengestä ja neitsyt Mariasta ja syntyi ihmiseksi,

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

ristiinnaulittiin meidän puolestamme Pontius Pilatuksen aikana, kärsi ja haudattiin,

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

nousi kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu,

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς.

astui ylös taivasiin, istuu Isän kirkkauden oikealla puolella,

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

ja on kirkkaudessa tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, ja jonka valtakunnalla ei ole loppua.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Uskon Pyhään Henkeen, Herraan ja eläväksi tekevään, joka lähtee Isästä,

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ σωποῖόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον

jota yhdessä Isän ja Pojan kanssa kumarretaan ja kunnioitetaan ja joka on puhunut profettojen kautta.

τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμμοροσκνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν τῶν προφητῶν.

Uskon yhteen, pyhään, katoliseen ja apostoliseen kirkkoon.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν.

Tunnustan yhden kasteen syntien anteeksiantamiseksi.

Ὅμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

odotan kuolleiden ylösnousemusta, ja tulevan maailman elämää. Amen.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

(LIT s. 59)

Eukaristia – ή εὐχαριστία

Rauhan laupeutta, kiitosuhria.

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Myös sinun henkesi kanssa.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ylennämme Herran puoleen.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Kohtuullista ja oikeata on kumartaa Isää ja Poikaa ja Pyhää Henkeä, yksiolennollista ja jakaantumaton Kolminaisuutta. (Se on kohtuullista ja oikein.)

Ἄξιον, καὶ δίκαιον ἐστί.

Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot, täynnä on taivas ja maa sinun kunniaasi.

Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Hoosianna korkeuksissa. Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen. Hoosianna korkeuksissa. Amen.

᾿Ωσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. ᾿Ωσαννά ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀμήν.

Sinulle veisaamme, sinua ylistämme, sinua kiitämme, Herra,

Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε,

ja rukoilemme sinua, meidän Jumalamme.

καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

(LIT s. 63)

Totisesti on kohtuullista – ἄξιόν ἐστιν

Totisesti on kohtuullista ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjää,

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,

aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti.

τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi ja serafeja verrattomasti jalompi,

τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυκρίτως τῶν σεραφείμ·

sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjää, sinua, totinen Jumalansynnyttäjää.

τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Niin myös kaikkia. | Amen. | Myös sinun henkesi kanssa.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν. | Ἀμήν. | Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Isä meidän – Πάτερ ἡμῶν

Isä meidän, joka olet taivaissa.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi.

ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.

Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa.

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.

Ja anna meille anteeksi velkamme, niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme.

Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

(LIT s. 67)

Ehtoollislauselma – τὸ κοινωνικόν

Ainoa on pyhä, ainoa Herra, Jeesus Kristus, Isän Jumalan kunniaksi. Amen.

Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Ylistäkää Herraa taivaista, ylistäkää häntä korkeuksissa. Halleluja. (Ps.148:1)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλούϊα.

Sinattu on hän, joka tulee Herran nimeen. Jumala on Herra, ja hän ilmestyi meille. (Matt.21:9)

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Rukous ehtoollisen edellä – ή εὐχή τῆς θείας μεταλήψεως

Uskon, Herra, ja tunnustan, että sinä olet totisesti Kristus, elävän Jumalan Poika,

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς, τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος,

tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen ensimmäinen.

ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ.

Vielä uskon, että tämä on sinun puhtain ruumiisi ja tämä on sinun kallis veresi.

Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ ἄχρατον σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτὸ ἐστιτὸ τίμιον αἷμά σου.

Sen tähden rukoilin sinua: armahda minua, anna anteeksi syntini,

Δέομαι οὖν σου· ἐλέησόν με, καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου,

joita olen tahtoen sekä tahtomattani tehnyt, sanoin ja teoin, tietoisesti ja tietämättäni,

τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ·

ja tee minut kelloiseksi nuhteettomasti osallistumaan sinun puhtaimmista salaisuuksistasi

καὶ ἀξιῶσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράτων σου μυστηρίων,

syntieni anteeksi saamiseksi ja iankaikkiseksi elämäksi.

εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Sinun salaiseen ehtoolliseesi osalliseksi tee minut nyt, Jumalan Poika,

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε·

sillä minä en ilmoita salaisuutta vihollisillesi enkä suutele sinua kuten Juudas,

οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας

vaan niin kuin ryöväri tunnustan sinut: muista minua, Herra, sinun valtakunnassasi.

ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Herra, älköön pyhien salaisuuksiesi osallisuus tulko minulle syytteeksi älköönkä tuomioksi,

Ναί, Κύριε, καὶ μὴ εἰς κρίμᾱ μοι γένοιτο ἡ μετάληψις τῶν ἁγίων μυστηρίων σου,

vaan sielun ja ruumiin parannukseksi. Amen.

ἀλλ' εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος. Ἀμήν.

Ottakaa vastaan Kristuksen ruumis, juokaa kuolemattomasta lähteestä.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

(LIT s. 73)

Psalmi 34 – ὁ λγ' ψαλμός

Minä kiitän Herraa joka aika, hänen ylistyksensä on alati minun suussani. (2)

Εὐλογεῖσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Herra on minun sieluni kerskaus, nöyrät sen kuulevat ja iloitsevat. (3)

ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφραθήτωσαν.

Ylistäkää minun kanssani Herraa, kiittäkäämme yhdessä hänen nimeänsä. (4)

μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Minä etsin Herraa, ja hän vastasi minulle, hän vapahti minut kaikista peljästyksistäni. (5)

ἔξεζητήσα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεῶν μου ἐρρύσατό με.

Jotka häneen katsovat, ne säteilevät iloa, heidän kasvonsa eivät häpeästä punastu. (6)

προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυνθῆ.

Tässä on kurja, joka huusi, ja Herra kuuli ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistaan. (7)

οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Herran enkeli asettuu niiden ympärille, jotka häntä pelkäävät, ja pelastaa heidät. (8)

παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Maistakaa ja katsokaa, kuinka Herra on hyvä. Autuas se mies, joka häneen turvaa. (9)

γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Peljätkää Herraa, te hänen pyhänsä, sillä häntä pelkääväisiltä ei mitään puutu. (10)

φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Nuoret leijonat kärsivät puutetta ja näkevät nälkää, mutta Herraa etsiviltä ei mitään hyvää puutu. (11)

πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Tulkaa, lapset, kuulkaa minua: Herran pelkoon minä teidät opetan. (12)

δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Kuka oletkin, joka elää tahdot ja rakastat elämän päiviä nauttiaksesi onnea: (13)

τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθᾶς;

varjele kieleesi pahasta ja huulesi vilppiä puhumasta; (14)

παύσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον.

vältä pahaa ja tee hyvää, etsi rauhaa ja pyri siihen. (15)

ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita, ja hänen korvansa heidän huutoansa. (16)

ὄφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δίκαιους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan, hävittäääksensä maasta heidän muistonsa. (17)

πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Vanhurskaat huutavat, ja Herra kuulee ja vapahtaa heidät kaikista heidän ahdistuksistaan. (18)

ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli. (19)

ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει

Monta on vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa hänet niistä kaikista. (20)

πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτούς ὁ Κύριος·

Hän varjelee kaikki hänen luunsa, ei yksikään niistä murru. (21)

φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἕν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Pahuus tappaa jumalattoman, ja jotka vanhurskasta vihaavat, ne tulevat syynalaisiksi. (22)

θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Herra lunastaa palvelijainsa sielut, eikä yksikään, joka häneen turvaa, tule syynalaiseksi. (23)

λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

(LIT s. 69)

Ehtoollisen jälkeen – μετὰ τὴν μεταλήψιν

Me näimme totisen Valkeuden,

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,

otimme vastaan taivaallisen Hengen,

ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,

löysimme totisen uskon,

εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ,

kumarramme jakaantumaton Kolminaisuutta,

ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες,

sillä hän on meidät pelastanut.

αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Täyttyköön suumme sinun kiittämisestäsi, Herra,

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε,

että veisuilla ylistäisimme sinun kunniaasi,

ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου,

kun olet tehnyt meidät otollisiksi tulemaan

ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς

sinun pyhien, jumalallisien, kuolemattomien ja eläväksi tekevien salaisuuksiesi osallisuuteen.

τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων·

Säilytä meidät sinun pyhydessäsi,

τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ,

että koko päivän oppisimme sinun totuuttasi. Halleluja.

ὅλην τὴν ἡμέραν μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλουῖα.

Herran nimessä. | Siunattu olkoon Herran nimi nyt ja iankaikkisesti. | Amen. Siunaa.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου. | Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καί ἕως τοῦ αἰῶνος. | Ἀμήν. Εὐλόγησον.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda. Siunaa.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Εὐλόγησον.

Lorru – ἀπόλυσις

Herra, varjele häntä, joka siunaa ja pyhittää meitä, moniksi vuosiksi.

Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς, Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη, εἰς πολλὰ ἔτη, εἰς πολλὰ ἔτη.

Kreikkalaisen liturgisen käytännön mukaan palveluksen lopussa ei lauleta monien vuosien toivotusta kuten meillä.